

Instantie: Rechtbank Den Haag
Zaaknummer: C/09/659613 HA ZA 24-043
Zittingsdatum: 22 november 2024

PLEITNOTA

I N Z A K E:

STICHTING AL-ANSAAR,

gevestigd te Delft,

eiseres,

advocaten: mr. P.L. Tjiam en mr. M.A.
Theodoridis van Simmons & Simmons LLP te
Amsterdam, en mr. E.B. van de Loo en mr. R.
Beets van Stichting PILP te Amsterdam

T E G E N:

GEMEENTE DELFT,

gevestigd te Delft,

gedaagde,

advocaten: mr. H. Doornhof en J.R. Everhardus
van AKD te Amsterdam

Edelachtbare Heer,

1. INLEIDING

- 1.1 Al-Ansaar staat hier vandaag met zwaar gemoed. Procederen tegen je eigen gemeente is niet een stap die de moskee lichtelijk zet. Zeker niet gezien de jarenlange goede relatie die er is geweest tussen Al-Ansaar en de gemeente Delft ("**Delft**"). Maar als diezelfde gemeente opdracht geeft voor een heimelijk onderzoek naar de islamitische gemeenschap en naar Al-Ansaar en de onrechtmatigheid hiervan niet wil erkennen is er helaas een punt bereikt dat partijen niet meer verder met elkaar kunnen. Wat een hele logische vraag lijkt: 'geef ons inzicht in hetgeen over Al-Ansaar is opgeschreven', houdt partijen al meer dan drie jaar verdeeld.
- 1.2 Deze procedure is voor Al Ansaar belangrijk omdat er een ongerechtvaardigde inbreuk is gemaakt op haar grondrechten. Er is onder andere sprake van een schending van artikel 8 EVRM (recht op respect voor privéleven), artikel 9 EVRM (vrijheid van godsdienst) en artikel 14 EVRM (het discriminatieverbod). Al-Ansaar heeft het NTA-rapport nodig om de aard en omvang van deze inbreuken en de geleden schade nader te kunnen onderbouwen.
- 1.3 Daarnaast is deze procedure voor Al-Ansaar belangrijk omdat zij via een bodemprocedure wil voorkomen dat een dergelijk onderzoek nogmaals wordt uitgevoerd. Waar andere gemeenten, het ministerie van SZW, de ombudsman, de Autoriteit Persoonsgegevens excuses hebben aangeboden of de onrechtmatigheid hebben erkend of onderzocht¹, staat Delft als een van de weinige nog steeds achter het heimelijke onderzoek. Dit baart Al-Ansaar grote zorgen over het toekomstig handelen van Delft.
- 1.4 Delft beargumenteert de noodzaak van het uitvoeren van de krachtenveldanalyse met een verwijzing naar de opkomst van de Islamitische Staat in 2012. De Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid ("**NCTV**") had in maart 2013 het dreigingsniveau van aanzienlijk naar substantieel verhoogd. In de jaren erna zijn er aanslagen geweest in Europa en waren er zorgen voor uitreizigers vanuit Nederland.
- 1.5 Dat deze gebeurtenissen zorgelijk zijn en de juiste aandacht vergen van de in Nederland daartoe aangestelde veiligheidsdiensten wordt niet betwist. Ook wordt niet betwist dat lokale overheden een belangrijke rol spelen in het tegengaan van radicalisering en extremisme. Wat wel wordt betwist, is dat een lokale overheid de bevoegdheid heeft een onderzoek te laten instellen door een particulier onderzoeksbureau, nota bene zonder recherchevergunning, naar alle moslims en moskeeën in haar gemeente, waaronder naar Al-Ansaar. En dat terwijl Al-Ansaar juist een partner van Delft was, ook op het vlak van het tegengaan van radicalisering.
- 1.6 Door dit heimelijke onderzoek beseftte Al-Ansaar dat zij niet werd gezien als een partner in de strijd tegen radicalisering maar als subject van onderzoek. Hun religieuze ideologie dient kennelijk onderzocht te worden om te beoordelen of Al-Ansaar een potentieel gevaar vormde. Dat doet pijn en dat mag niet. Dat de uitkomst van het onderzoek volgens Delft

¹ Producties 18 a t/m d zijdens Al-Ansaar.

positief was voor Al-Ansaar, maakt het onderzoek niet minder erg. Nog los van de vraag of het rapport daadwerkelijk positief is voor Al-Ansaar, blijft het heimelijke onderzoek discriminerend en maakt het een ongerechtvaardigde inbreuk op recht op respect voor privéleven van Al-Ansaar.

- 1.7 Het baart Al-Ansaar veel zorgen dat er geen deugdelijke afweging heeft plaatsgevonden over de impact en het onrechtmatigheidsrisico van een dergelijk heimelijk onderzoek. In de woorden van de burgemeester Marja van Bijsterveld:

“oh nou ja dat doen heel veel gemeenten en huppakee daar gaan we. Oh het moet discreet, nou prima, dan doen we het discreet, weet je wel.”²

- 1.8 Ik zal hierna een nadere toelichting geven op de inbreuk op grondrechten. Daarna zal mijn collega, mr. Tjiam de 843a-vordering verder inkleden.

2. INBREUK GRONDRECHTEN

- 2.1 Al Ansaar wenst de bescheiden te verkrijgen om in een bodemprocedure tegen Delft en NTA de omvang van de inbreuk op haar grondrechten en de door haar geleden schade nader te onderbouwen. Er is voldoende aanleiding om te concluderen dat er sprake is van een inbreuk op artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (“**EVRM**”) (recht op respect voor privéleven). In de conclusie van antwoord stelt Delft³ zich op het standpunt dat er geen personen zijn gevolgd, alleen observaties zijn gedaan in de publieke ruimte, respondenten toestemming hebben gegeven voor de interviews en dat er daarom geen inbreuk is gemaakt op het recht op respect voor privéleven. Dat is onjuist. Het zijn juist die handelingen die een ongerechtvaardigde inbreuk op artikel 8 EVRM maken.
- 2.2 Allereerst is het belangrijk om vast te stellen dat NTA wel degelijk onderzoek heeft gedaan naar Al-Ansaar. Op verschillende andere plekken in de conclusie van antwoord bevestigt Delft dat NTA onderzoek heeft uitgevoerd naar Al-Ansaar.⁴ Dit verbaast niet. Uit rapporten van de andere onderzoeken van NTA blijkt dat veruit het grootste deel van het krachtenveldanalyse betrekking heeft op de Marokkaans islamitische moskeeën⁵.
- 2.3 Daarnaast is al in een vroeg stadium door Delft aan Al-Ansaar bevestigd dat zij onderdeel was van het onderzoek. Delft nam in oktober 2021 vlak voordat het NRC-artikel werd gepubliceerd contact op met Al-Ansaar dat er een artikel naar buiten zou komen over een onderzoek waar ook Al Ansaar onderdeel van is. In het gesprek met de burgemeester is dit ook bevestigd. Delft kent slechts twee moskeeën; Al Ansaar en de Turks georiënteerde Sultan Ahmed moskee. Al-Ansaar is de grootste moskee van Delft. Het is daarom simpelweg onmogelijk een onderzoek uit te voeren naar de religieuze islamitische

² Productie 20c tijdens Al-Ansaar

³ Randnummer 70 t/m 74.

⁴ Zie randnummers 74 en 90

⁵ Bij Leidschendam ging het om 10 van de 30 pagina's van het rapport, bij Veenendaal ging het om 20 van de 44 pagina's van het rapport.⁵ Ter vergelijking: de delen over de Turkse moskee bedroegen respectievelijk slechts 0 en 10 pagina's.

infrastructuur van Delft zonder de grootste islamitische organisatie die Delft kent daarin te betrekken; Al-Ansaar.

- 2.4 Nu zeker is dat Al Ansaar ook onderdeel is van de krachtenveldanalyse kan op basis van bronnen van NTA zelf worden vastgesteld hoe zij onderzoek doen naar moskeeën. Alhoewel iedere gemeente mogelijk anders is, hanteert NTA wel een vaste onderzoeksmethodiek. In het deels gepubliceerde NTA-rapport van de gemeente Leidschendam-Voorburg zet NTA uiteen hoe onderzoek wordt gedaan naar moskeeën in een krachtenveldanalyse.

*“Om een moskee, een andere islamitische organisatie of een moslim ideologisch te duiden, kijken we naar de religieuze kenmerken die de organisatie of persoon zelf heeft bepaald. Bij een moskee of andere islamitische organisatie spreekt NTA bij de weging van opvattingen en gedrag over een signatuur, bij een individu over een oriëntatie. **Bij moskeeën worden de signatuur van het moskeebestuur, de imam en het religieuze onderwijs onderzocht.** Bij andere islamitische organisaties wordt gekeken naar de signatuur van het bestuur en naar alle onderwijsactiviteiten (waaronder lezingen en lessen),”⁶*

- 2.5 In die krachtenveldanalyse is ook te zien dat er een volledig hoofdstuk wordt gewijd aan de moskee Tawheed in Leidschendam-Voorburg. Daarbij wordt geschetst wie de oprichters zijn, wie de bestuursleden zijn en wat hun vermeende signatuur is. Er worden persoonsgegevens opgenomen van de bestuursleden zoals namen en functie maar ook bijzondere persoonsgegevens met een religieuze duiding. Met name dat laatste levert een inbreuk op artikel 8 EVRM op. In het NTA-onderzoek bij de gemeente Veenendaal⁷ zien we eenzelfde werkwijze. Ook daar wordt per hoofdstuk een islamitische organisatie of moskee nagelopen waarbij er bij de moskeeën het bestuur, de onderwijzers en de vrijwilligers in beeld worden gebracht.
- 2.6 Uit deze informatie kunnen we op basis van de werkwijze die NTA zelf beschrijft concluderen dat voor een krachtenveldanalyse islamitische organisaties en moskeeën in beeld worden gebracht. En dat hierbij wordt gekeken naar zowel de religieuze kenmerken van de moskee, als de opvattingen en het gedrag van de aan de moskee gelieerde personen. Hierbij wordt het moskeebestuur, de imam en het onderwijs van de moskee in kaart gebracht. Het onderzoeken van al deze zaken en vervolgens optekenen in een geheim rapport, het hierbij ook nog opnemen van bijzondere persoonsgegevens rondom de religie en daar vervolgens ook nog eens een duiding bij geven in welk (salafistische) kader een persoon / organisatie te framen is, is een duidelijke inbreuk op artikel 8 EVRM. Bij een inbreuk gaat het er namelijk om dat de inmenging verder gaat dan iemand redelijkerwijs kan verwachten.
- 2.7 Hoe NTA aan de informatie over Al-Ansaar is gekomen, is niet bekend. Al-Ansaar vermoedt dat medewerkers van NTA bij haar zijn langs geweest. NTA zegt dat dat niet is gebeurd. Deze discussie laten we in dit pleidooi achterwege. In elk geval heeft NTA deze informatie

⁶ Krachtenveldanalyse Leidschendam-Voorburg Productie 23 Al-Ansaar, p. 8.

⁷ Krachtenveldanalyse Veenendaal Productie 22 Al-Ansaar.

óók verkregen via interviews met informanten. In de conclusie van antwoord bevestigt Delft namelijk dat informanten op anonieme basis informatie hebben verstrekt over Al-Ansaar⁸. In de conclusie van antwoord meldt gemeente Delft niet om hoeveel personen het gaat en wie deze personen zijn. In het heimelijke onderzoek van NTA in Zoetermeer zou het gaan om 25 tot 45 respondenten, waaronder moskeegangers.⁹

- 2.8 Door respondenten te gebruiken als informatiebron weet NTA alsnog toegang te krijgen tot hetgeen zich binnen bij Al-Ansaar afspeelt. Het zijn dus de facto geen respondenten maar informanten. NTA hoeft de moskee zelf helemaal niet te betreden als het via informanten die wel de moskee betreden voldoende informatie vergaart voor het heimelijke onderzoek. Dat NTA niet schuwt om informanten te gebruiken om vertrouwelijke informatie te vergaren volgt ook uit het NTA-rapport van gemeente Leidschendam-Voorburg. Hierin schrijft NTA bij de methodische verantwoording: *“Als tijdens het veldwerk toegang ontstond tot 'gesloten' bronnen van betreffende moskeeën (bijvoorbeeld lesmateriaal, statuten en dergelijke) dan zijn deze uiteraard meegenomen.”*¹⁰
- 2.9 Al-Ansaar wenst te benadrukken dat het haar gaat om de inbreuk die wordt gemaakt ten aanzien van haar organisatie en haar bezoekers. Zij meent niet op te treden voor de volledige islamitische gemeenschap in Delft. Wel treedt zij op voor haar eigen gemeenschap die bestaat uit wekelijks zo'n 1.000 tot 1.500 bezoekers.
- 2.10 Tot slot wil ik vanuit het mensenrechtelijk kader nog kort stil staan bij de door Al-Ansaar geleden schade als gevolg van de inbreuk op haar grondrechten. In de conclusie van antwoord schrijft Delft dat Al-Ansaar ten onrechte in de veronderstelling is dat het rapport informatie zou bevatten die schadelijk voor haar zou zijn. Nog los van de vraag of dit zo is, daarvoor moet eerst inzage worden gegeven in het rapport, Delft miskent hiermee dat het uitgevoerde onderzoek wel degelijk schade aan Al-Ansaar heeft toegebracht omdat er sprake is van een inbreuk op grondrechten.
- 2.11 Voor een inbreuk op artikel 8 EVRM is namelijk van belang of er een schending van het recht op respect voor privéleven is. Hiervan is sprake door de opdracht die Delft aan NTA heeft gegeven en de krachtenveldanalyse die vervolgens is uitgevoerd. Tegen een inbreuk op rechten die beschermd worden door het EVRM moet altijd een “effective remedy” / effectief rechtsmiddel openstaan.
- 2.12 Artikel 13 EVRM bepaalt dat een ieder wiens rechten zijn geschonden¹¹ recht heeft op een daadwerkelijk, effectief rechtsmiddel voor een nationale instantie. In Nederland kan dat

⁸ Randnummer 74 conclusie van antwoord: *“De Gemeente herhaalt dat informatie over de Stichting in het NTA-rapport overwegend afkomstig is uit openbare, publiek toegankelijke informatie en is geverifieerd door interviews met respondenten.”*

⁹ Productie 10 zijdens Al-Ansaar, Van der Feltz rapport, randnummer 54, pagina 14.

¹⁰ Krachtenveldanalyse Leidschendam-Voorburg Productie 23 zijdens Al-Ansaar, p. 2.

¹¹ Voor de toepasselijkheid van artikel 13 EVRM is – anders dan de verdragstekst mogelijk suggereert – niet vereist dat al een schending van het samen ermee ingeroepen recht is geconstateerd, zo bepaalde het Hof in eerdere genoemde zaak EHRM 6 september 1978, nr. 5029/71 (Klass e.a. t. Duitsland). In latere jurisprudentie wordt gespecificeerd dat een ‘verdedigbare bewering’ dat een recht is geschonden voldoende is; zie EHRM 25 maart 1983 *Silver e.a. t. Verenigd Koninkrijk*, Series A. Vol. 61 Paragraaf 113.

onder andere via de bandbreedte van de onrechtmatige daad. Waar er geen bijzondere rechtsvoorziening openstaat dient de burgerlijke rechter rechtsbescherming te bieden.

- 2.13 Bij een onrechtmatige daad moet er ook sprake zijn van schade. Een verdragsschending kan materiële maar ook immateriële schade opleveren. Hiervan is bij Al-Ansaar sprake. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (“**EHRM**”) heeft diverse keren heeft geoordeeld dat ook rechtspersonen en verenigingen immateriële schade kunnen lijden als gevolg van een schending van een verdragsbepaling, waaronder ook een schending van artikel 8 EVRM.¹² Ook heeft het EHRM vergoeding voor morele schade aan religieuze instellingen toegekend vanwege verdragsschendingen.¹³ In de Nederlandse rechtspraak beroepen ondernemingen zich eveneens geregeld op artikel 8 EVRM.¹⁴ In het kader van de 843a-vordering zal de schade van Al-Ansaar verder worden geconcretiseerd.
- 2.14 De conclusie is dat Delft en NTA met het onderzoek inbreuk hebben gemaakt op de grondrechten van Al-Ansaar. Hierna zal mr. Tjiam verder gaan met de invulling van 843a.

3. 843A - INLEIDING

- 3.1 De conclusie van antwoord is een bijzonder stuk. Omdat Delft zelf niets over het heimelijke onderzoek naar Al-Ansaar heeft vastgelegd of gedocumenteerd, is zij voor haar inhoudelijke verweer aangewezen op de mededelingen van het private onderzoeksbureau NTA. In randnummer 90 staat een samenvatting van stellingen die allemaal beginnen met de zin “*medewerkers van de NTA hebben aan de Gemeente bevestigd dat...*”.¹⁵ De conclusie van Delft is dat *volgens NTA* het onderzoek *van NTA* keurig is verlopen en dat er dus niet onrechtmatig jegens Al-Ansaar is gehandeld.

¹² EHRM 2 april 2015, nr. 63629/10 m.nt. T. Barkhuysen & M.L. van Emmerik; zie ook (niet in het kader van art. 8 EVRM): Vereinigung demokratischer Soldaten Österreichs and Gubi t. Oostenrijk EHRM 19 December 1994, nr. 15153/89 (een vereniging die de belangen van militair personeel verdedigt)

¹³ *Beneficio Cappella Paolini t. San Marino*, par 38, EHRM 13 juli 2004, nr. 40786/98. Zie ook EHRM 13 december 2001, nr. 45701/99 (*Metropolitan Church of Bessarabia ea t. Moldavie*).

¹⁴ Hof Den Haag 28 mei 2024, ECLI:NL:GHDHA:2024:810, r.o. 6.3: “*Het recht op bescherming van de reputatie, ook van commerciële ondernemingen, valt onder het recht op privacy van artikel 8 EVRM.*”

¹⁵ Zie bijvoorbeeld conclusie van antwoord, randnummer 90, onder i, ii en iii: “[...]. *Het is echter niet aannemelijk dat als gevolg van de krachtenveldanalyse schade zou zijn geleden, laat staan door de Stichting. De Gemeente doet in dit verband de volgende constatering (niet limitatief):*

i. medewerkers van NTA hebben aan de Gemeente bevestigd dat zij niet binnen de moskee van de Stichting zijn geweest (uit het NTA-rapport blijkt ook niet dat dit wel zou hebben plaatsgevonden);

ii. medewerkers van NTA hebben aan de Gemeente bevestigd dat zij niet op het terrein van de Stichting zijn geweest (uit het NTA-rapport blijkt ook niet dat dit wel zou hebben plaatsgevonden);

iii. medewerkers van NTA hebben aan de Gemeente bevestigd dat zij niet deelgenomen hebben aan besloten bijeenkomsten van de Stichting (uit het NTA-rapport blijkt ook niet dat dit wel zou hebben plaatsgevonden); [...].”

- 3.2 Al-Ansaar heeft sterke twijfels of de medewerkers van NTA aan Delft de waarheid hebben verteld. Gelet op het eigen belang dat NTA¹⁶ heeft bij gunstige antwoorden, en gelet op het feit dat NTA net als Delft niets over het onderzoek heeft vastgelegd, vraagt Al-Ansaar de rechtbank om deze blote betwistingen van Delft te negeren of ten minste kritisch te beoordelen.¹⁷ Zo lang Delft haar stellingen over het verloop van het onderzoek of de inhoud van het rapport niet kan staven met objectief, deugdelijk bewijs, hebben de verweren van Delft in deze 843a-procedure geen, althans een zeer beperkte waarde.
- 3.3 Voor dit pleidooi kiest Al-Ansaar ervoor om enkel uit te gaan van punten waar partijen het over eens zijn of waar een bewijsstuk aan ten grondslag ligt. Al-Ansaar vervolgt dit pleidooi met een opsomming van de vaststaande feiten en omstandigheden, vervolgens zal zij vandaaruit de rechtsbetrekking en het rechtmatig belang invullen. Al-Ansaar eindigt met een bespreking van de gewichtige reden.

4. DE VASTSTAANDE FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

Het onderzoek van NTA had betrekking op Al-Ansaar

- 4.1 Ten eerste staat vast dat het onderzoek mede betrekking had op Al-Ansaar. Delft erkent dit in de conclusie van antwoord¹⁸ en het is zojuist door mijn collega naar voren gebracht. Dit is een belangrijk gegeven dat doorwerkt in de vraag of Al-Ansaar een rechtmatig belang heeft en of de rechtsbetrekking een relevante vaststelling.

Geen aanleiding bij Al-Ansaar

- 4.2 Ten tweede staat het vast dat bij Al-Ansaar geen signalen waren van terrorisme, terugkeerders of moslimextremisme. Ook dit is een belangrijke constatering. Er was geen enkele aanleiding of grondslag voor Delft om een heimelijk onderzoek uit te voeren waarin

¹⁶ Vgl. Hof Arnhem-Leeuwarden 13 september 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:7315, ov. 2.11: “*Het hof weegt bij de waardering van de verklaring van [echtgenote] mee dat de echtgenote van [appellant] er een eigen belang bij heeft dat [appellant] slaagt in het hem opgedragen bewijs.*”

¹⁷ Zie conclusie van antwoord, randnummers 23, 24, 26, 35, 71, en 90, bijvoorbeeld: “24. [...] NTA heeft verklaard dat zij vooraf aan die respondenten heeft verteld wie zij zijn — namelijk onderzoekers voor NTA — en dat zij bezig waren met een krachtenveldanalyse in opdracht van de Gemeente (Productie 11). NTA garandeerde hierbij steeds anonimiteit aan de respondenten (Productie 12). Ook garandeerde NTA dat de door de respondenten verstrekte informatie alleen gebruikt zou worden voor de uitvoering van het onderzoek en het opstellen van een rapportage voor de Gemeente en dat de rapportage ook alleen aan de opdrachtgever ter beschikking zou worden gesteld. [...]. De NTA heeft ook meermaals bevestigd dat alle interviews op transparante en ordentelijke basis hebben plaatsgevonden.” Zie ook producties 2, 7, 10 en 11 bij de conclusie van antwoord, bijvoorbeeld productie 2, p. 4: “NTA heeft ons verzekerd dat de uitvoering van de krachtenveldanalyse is gedaan binnen de kaders van de wet en op basis van wetenschappelijke onderzoeksmethode die gangbaar zijn binnen wetenschappelijk kwalitatief onderzoek.”

¹⁸ Zie bijvoorbeeld conclusie van antwoord, randnummers 74 en 90: “74. Voor de goede orde merkt de Gemeente op dat NTA-medewerkers evenmin medewerkers (bestuurders) van de Stichting hebben geobserveerd, laat staan heimelijk. Daartoe is ook geen opdracht verleend. De Gemeente herhaalt dat informatie over de Stichting in het NTA-rapport overwegend afkomstig is uit openbare, publiek toegankelijke informatie en is geverifieerd door interviews met respondenten. [...]. 90. [...] vii. de informatie met betrekking tot de Stichting in het NTA-rapport is afkomstig uit openbare bronnen en is geverifieerd aan de hand van interviews met respondenten; [...].”

Al-Ansaar een van de onderzoeksobjecten zou zijn. Er ging geen enkele dreiging van haar uit en dat wordt door Delft ook erkend.¹⁹

NTA is een particulier recherchebureau zonder vergunning

- 4.3 Ten derde beschikte NTA niet over de vereiste vergunning om recherchewerkzaamheden uit te voeren. Elk particulier bedrijf dat recherchewerkzaamheden uitvoert, moet beschikken over een vergunning en valt onder de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus (“**Wpbr**”) en de daarop gebaseerde regels.²⁰ Dat komt doordat recherchewerkzaamheden de persoonlijke levenssfeer van burgers raken. Het stellen van regels is volgens de wetgever “*in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.*”²¹
- 4.4 NTA beschikt niet over de vereiste vergunning, omdat het bedrijf van mening is dat het geen recherchewerkzaamheden uitvoert.²² Dat is onjuist. Het werk van NTA is precies wat een particulier recherchebureau conform de wet doet, namelijk het vergaren en analyseren van gegevens die betrekking hebben op een of meer bepaalde natuurlijke personen.²³ Het

¹⁹ Zie bijvoorbeeld conclusie van antwoord, randnummer 77: “*Voor wat betreft het verder door de Stichting aangedragen alternatief, te weten het in gesprek gaan met islamitische organisaties, geldt dat de Gemeente in de loop der jaren al bestendige en goede relaties met de moslimgemeenschap heeft opgebouwd. Gelet op de omstandigheden van destijds wilde de Gemeente echter bevestiging dat zij niets over het hoofd zag [...].*” (markering, Adv.) Zie ook Van Bijsterveldt, productie 20C tijdens Al-Ansaar: “*Ik... ik ben nogal soms... nog steeds flabbergasted wat een enorme impact, dat ik denk, hoe is het mogelijk? Wat ooit zo begon, eigenlijk als een soort van oh nou ja dat doen heel veel gemeenten en huppatee daar gaan we. Oh het moet discreet, nou prima, dan doen we het discreet, weet je wel. Dat het uiteindelijk zo'n impact heeft, ja daar sta je gewoon toch...*”

²⁰ Deze regels zijn: de Regeling particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus (“**Rpbr**”), de Beleidsregels particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus 2019 (“**Bpbr**”) en de Gedragscode voor particuliere recherchebureaus (de “**Gedragscode**”)

²¹ *Kamerstukken II 1993/94, 23 478, nr. 3 (MvT), p. 8: “Recherchewerkzaamheden kunnen [wel] raken aan de persoonlijke levenssfeer van burgers. Ze zijn immers gericht op het vergaren van gegevens van personen. De reden tot het stellen van regels voor recherchebureaus ligt daarom vooral in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.” Kamerstukken II 2005/06, 30 611, nr. 3 (MvT), p. 1 – 2: “Het is van groot belang dat beveiligingsorganisaties en recherchebureaus goed functioneren. De werkzaamheden die dergelijke organisaties verrichten, kunnen immers direct aan bepaalde rechten van burgers – bijvoorbeeld het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer – raken. De kwaliteit van de beveiligingsorganisaties en recherchebureaus is voorts belangrijk vanwege het publieke belang dat wordt gediend; deze organisaties vervullen een functie in het kader van de preventie van criminaliteit. In dat verband zij verwezen naar Kamerstukken II 1993/94, 23 478, nr. 3, p. 2–3. Ter waarborging van deze kwaliteit voorziet de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus (Wpbr) c.a. in een stelsel van beroepseisen. [...] Gezien het te beschermen belang is een systeem van voorafgaande vergunning gerechtvaardigd. Een preventieve controle draagt immers in belangrijke mate bij aan de kwaliteit van de aangeboden diensten en daarmee aan de bescherming van consumenten en de belangen van burgers.*

²² Zie het advies van Kneppelhout en Korthals (overgelegd als **Productie 17**), randnummers 73 – 77: “76. In dit geval verricht NTA geen werkzaamheden zoals hierboven beschreven. Bovendien zijn de achterliggende doelen van recherchebureaus anders dan het doel van NTA. [...]”

²³ Zie artikel 1 lid 1 sub e jo. artikel 1 lid 1 sub f Wpbr: “*recherchebureau: een natuurlijke persoon of rechtspersoon die in de uitoefening van een beroep of bedrijf met winstoogmerk recherchewerkzaamheden verricht, voor zover die werkzaamheden worden verricht op verzoek van een*

observeren van personen en het afnemen van interviews zijn twee hoofdmethoden van een particulier recherchebureau en worden strikt genormeerd in de Gedragscode,²⁴ die van toepassing is op alle recherchebureaus.²⁵ Dat het onderzoek betrekking had op een moskee betekent natuurlijk niet dat het onderzoek geen betrekking heeft op personen. Om een moskee te onderzoeken, moet je natuurlijk onderzoek doen naar het bestuur van de moskee, de mensen die bij de moskee werken, de sprekers van de moskee en de bezoekers van de moskee. NTA heeft dit in haar werkwijze al bevestigd, zoals mijn collega zojuist aanhaalde. Daarnaast heeft NTA voor het onderzoek in Delft een lijst van sleutelpersonen gemaakt en deze op 19 maart 2018 met de gemeente gedeeld. Daarmee staat vast dat NTA ook in Delft gegevens van personen heeft verzameld, geanalyseerd en verspreid, en staat het, voor zover daar al enige twijfel over zou bestaan, het ook vast dat NTA kwalificeert als een particulier recherchebureau in de zin van de wet:²⁶

Van: woensdag 23 maart 2022 11:12
Verzonden:
Aan: FW: krachtenveldanalyse
Onderwerp: Krachtenveldanalyse Delft .pdf; Data netwerkkaart - Gemeente Delft.xlsx
Bijlagen:

Van: [mailto: @ntadvies.nl]
Verzonden: maandag 19 maart 2018 8:02
Aan:
Onderwerp: krachtenveldanalyse

Hoi en s.12.e

Hierbij treffen jullie de krachtenveldanalyse aan. Het pdfdocument is de tekst om duiding te geven aan de verhoudingen. Het excelbestand is een verzameling van contactgegevens van sleutelfiguren.

Zoals jullie weten is deze al deze info vertrouwelijk en kan deze niet gedeeld worden, ook (nog) niet met de ketenpartners. Formeel blijft deze informatie van NTA waardoor het bij een Wob-verzoek eigendom is van derden en niet verstrekt mag worden. Na onze bijeenkomst op 9 april kunnen we bespreken met wie en in welke vorm we dit zouden willen delen.

- 4.5 De wettelijke regels waar NTA zich als particulier onderzoeksbureau aan had moeten houden, zijn met voeten getreden. Net als Delft heeft NTA niets vastgelegd en is het onderzoek niet controleerbaar. Op de vraag van de Delftse raad waarom de raad het onderzoek niet kan controleren, antwoordde NTA: *“Het niet kunnen controleren door een derde, zoals de raad, is inherent aan dit soort onderzoek.”*²⁷ Op de vraag waarom er geen schriftelijk bewijs is dat de respondenten toestemming hebben gegeven voor het onderzoek,

derde, in verband met een eigen belang van deze derde en betrekking hebben op een of meer bepaalde natuurlijke personen;”

²⁴ Zie hoofdstuk 7 van de Gedragscode (Methoden van gegevensvergaring), in het bijzonder paragraaf 7.3 (Interviewen van personen) en paragraaf 7.4 (Observaties).

²⁵ Artikel 23a Rpbr luidt als volgt: *“Een recherchebureau stelt een (privacy)gedragscode vast, identiek aan het in bijlage 6 bij deze regeling vastgestelde model, en leeft de code na.”* Bijlage 6 bij de Rpbr bevat de Gedragscode. De Gedragscode is daarmee van toepassing voor alle recherchebureaus – waaronder NTA.

²⁶ Zie productie 3 bij de conclusie van antwoord, stuk 8.

²⁷ Zie het openbare verslag van de bijeenkomst tussen de gemeenteraad van Delft en NTA (overgelegd als productie 10 bij de conclusie van antwoord), onder 4.

antwoordde NTA: “*Er is mondeling toestemming gegeven door de respondenten aan de onderzoekers van NTA, ook dat is gebruikelijk bij dergelijk onderzoek.*”²⁸ Deze antwoorden zijn stuitend. Natuurlijk moet een onderzoek controleerbaar zijn voor derden en natuurlijk moet toestemming schriftelijk worden vastgelegd.

- 4.6 Particuliere onderzoeksbureaus zijn verplicht om uitgevoerde onderzoekshandelingen zodanig vast te leggen “*dat (achteraf) in het kader van (gerechtelijke) procedures een zelfstandig oordeel kan worden gevormd over de rechtmatigheid van de verkrijging van de gegevens aan de hand van deze vastlegging*”.²⁹ De bewaartermijn van het onderzoeksdossier is daarom ook vastgesteld tussen de één en vijf jaar,³⁰ en niet direct na de oplevering van het rapport zoals NTA hanteert.³¹ Waarom? Als het dossier onmiddellijk of kort na uitvoering van het onderzoek wordt vernietigd, zijn er onvoldoende mogelijkheden om de uitvoering van het onderzoek te toetsen.³² Deze verslaglegging geldt in het bijzonder voor de onderzoeksmethoden ‘observatie’ en ‘interviews’, zoals volgt uit artikel 7.9 van de Gedragscode, zodat achteraf kan worden getoetst of de middelen op juiste wijze zijn toegepast.³³ NTA heeft *niets* vastgelegd, en dat laat precies het probleem zien: niemand

²⁸ Zie het openbare verslag van de bijeenkomst tussen de gemeenteraad van Delft en NTA (overgelegd als productie 10 bij de conclusie van antwoord), onder 3

²⁹ Zie artikel 5.1 van de Gedragscode (Beginsel van rechtmatigheid), sectornormering: “*de onderzoekshandelingen die zijn uitgevoerd worden zodanig vastgelegd, dat in het kader van (gerechtelijke) procedures een zelfstandig oordeel kan worden gevormd over de rechtmatigheid van de verkrijging van persoonsgegevens aan de hand van deze vastlegging;*”

³⁰ Zie artikel 5.5 van de Gedragscode (Beginsel van opslagbeperking), sectornormering en de toelichting bij dit artikel: “*De bewaarduur van vijf jaar is van belang aangezien opdrachtgevers met enige regelmaat gegevens uit het dossier nog in willen zien en/of gegevens uit het dossier nodig hebben. Vaak blijkt pas geruime tijd na afsluiting van het particulier rechercheonderzoek dat juridische procedures lopen. [...] Als het dossier onmiddellijk of kort na uitvoering van het onderzoek wordt vernietigd, zijn er onvoldoende mogelijkheden om de uitvoering van het onderzoek te toetsen aan de privacygedragscode.*”

³¹ Zie bijvoorbeeld de verklaring van NTA van 7 februari 2024 (overgelegd als productie 11 bij de conclusie van antwoord): “*Alle onderliggende data van het onderzoek werden na afronding van de opdracht en goedkeuring van het rapport door de opdrachtgever verwijderd.*” (markering, Adv.) Zie ook de brief van de burgemeester van Delft aan de fractie van GroenLinks d.d. 28 oktober 2021 (overgelegd als productie 2 bij de conclusie van antwoord), p. 3: “*NTA geeft aan dat – met het oog op privacy – alle data die tijdens het onderzoek zijn verzameld, behoudens het rapport zelf, binnen een jaar zijn vernietigd.*” (markering, Adv.)

³² Zie artikel 5.5 van de Gedragscode (Beginsel van opslagbeperking), sectornormering en de toelichting bij dit artikel: “*De bewaarduur van vijf jaar is van belang aangezien opdrachtgevers met enige regelmaat gegevens uit het dossier nog in willen zien en/of gegevens uit het dossier nodig hebben. Vaak blijkt pas geruime tijd na afsluiting van het particulier rechercheonderzoek dat juridische procedures lopen. [...] Als het dossier onmiddellijk of kort na uitvoering van het onderzoek wordt vernietigd, zijn er onvoldoende mogelijkheden om de uitvoering van het onderzoek te toetsen aan de privacygedragscode.*”

³³ Zie artikel 7.9 van de Gedragscode (Vastlegging van gehanteerde onderzoeksmethoden en -middelen): “*Indien een particulier onderzoeksbureau één van de in de paragrafen 7.1 tot en met 7.8 genoemde onderzoeksmethoden of -middelen heeft toegepast wordt hiervan een verslag opgemaakt, onder vermelding van de gronden die tot de toepassing van de gehanteerde onderzoeksmethode c.q. -middel hebben geleid. Het verslag maakt deel uit van het dossier en zodoende van de opdrachten- c.q. voorvallenregistratie, maar vormt geen onderdeel van het onderzoeksrapport, tenzij met de opdrachtgever anders is overeengekomen. Door middel van deze verslaglegging is achteraf toetsing mogelijk op de juiste toepassing van onderzoeksmethoden- en middelen. [...]. De reikwijdte van het recht tot inzage in het onderzoeksdossier door de onderzochte persoon als vastgelegd in paragraaf 9.1 van deze gedragscode*

weet hoe de observaties en de interviews zijn uitgevoerd in het kader van het onderzoek naar Al-Ansaar. De blote stelling van Delft dat volgens NTA alles volgens de regels is gegaan, is oncontroleerbaar. Dit mag in het kader van deze 843a-procedure in elk geval niet *tegen* Al-Ansaar worden gebruikt. Tot slot is NTA verplicht om de personen van wie het gegevens heeft verwerkt te informeren over het onderzoek. De onderzoeken van NTA richten zich onder anderen op de bestuurders, bezoekers, sprekers en vrijwilligers van de moskee. Deze personen moeten achteraf worden geïnformeerd welke gegevens zijn verwerkt en wat de rechtsgrondslagen van het onderzoek is geweest.³⁴

- 4.7 NTA heeft in strijd met de geldende regels voor particuliere recherchebureaus gehandeld. Maar ook als NTA niet als een particulier recherchebureau zou kwalificeren, dan zou NTA alsnog in strijd handelen met de maatschappelijke zorgvuldigheid die van een onderzoeksbureau mag worden verwacht. Delft is hiervoor als opdrachtgever verantwoordelijk en aansprakelijk,³⁵ zeker nu Delft een overheidsinstantie is én omdat Delft zelf ook geen enkel toezicht of controle heeft uitgevoerd op het onderzoek naar Al-Ansaar. Dat NTA door het NCTV naar voren is geschoven, rechtvaardigt natuurlijk niet dat Delft zelf geen onderzoek naar NTA had moeten of doen en het rechtvaardigt evenmin dat zij geen verantwoordelijkheid draagt voor het uitgevoerde onderzoek door NTA. Dat Al-Ansaar tegen deze achtergrond een groot belang heeft om het rapport en het concept-rapport te zien, is een gegeven.

Delft heeft geen controle of toezicht uitgevoerd op het onderzoek naar Al-Ansaar

- 4.8 Al-Ansaar komt tot het vierde punt, namelijk het ontbreken van enige controle en toezicht vanuit Delft op het onderzoek naar Al-Ansaar. De conclusie van antwoord bevestigt dat Delft dit zeer gevoelige onderzoek niet heeft gedocumenteerd en niet heeft gecontroleerd.³⁶ Dat

omvat – onder de daar gestelde voorwaarden en beperkingen – ook de verslaglegging van gehanteerde onderzoeksmethoden en onderzoeksmiddelen.”

³⁴ Zie artikel 8 van de Gedragscode (Informatieverstreking aan de onderzochte personen).

³⁵ Zie bijvoorbeeld Y.E. Schuurmans & S.H. Ranchordás, ‘The mystery guests in het bestuursrecht: fraudeonderzoek door particuliere recherchebureaus’ *NTB* 2016/51, par. 5: “*Het door de particuliere recherchebureaus uitgevoerde onderzoek wordt uiteindelijk aan het bestuursorgaan toegerekend. Onrechtmatigheden begaan door de particuliere recherche zullen steeds als onrechtmatigheden van het bestuursorgaan hebben te gelden.*”

³⁶ Zie bijvoorbeeld conclusie van antwoord, randnummers 83 – 84: “83. *De Gemeente (Burgemeester) heeft erkend dat de wijze van documenteren van de opdracht aan NTA inzake het uitvoeren van de krachtenveldanalyse niet de schoonheidsprijs verdient, waarvoor zij ook haar excuses heeft aangeboden aan de raad. 84. De Burgemeester heeft bovendien voor de toekomst beterschap toegezegd aan de raad wat betreft het documenteren van opdrachtverleningen, zodat in de toekomst betere democratische controle door de raad kan plaatsvinden [...].*” Zie ook de reactie van de burgemeester van Delft hieromtrent tijdens de handelingen gemeenteraad op 10 maart 2022 (overgelegd als productie 9 bij de conclusie van antwoord), p. 27: “*Bij dit dossier zijn fouten gemaakt. Ik denk dat ik daar gewoon heel eerlijk over moet zijn. Dat heb ik ook in mijn brief aangegeven. We hebben daarbij gewoon echt steken laten vallen. Rondom de opdrachtverlening zijn dingen niet goed gegaan. Ook rondom de verslaglegging en rondom het opbergen van zaken zijn dingen niet goed gegaan. Daar wil ik echt oprecht mijn excuses voor aanbieden. Daar ben ik gewoon eerlijk in. Ik betreur het zelf ook zeer. We zijn mensen en mensen maken fouten. [...]. Er konden dus allerlei beelden ontstaan zonder dat wij de angel eruit konden halen, omdat we de zaken gewoon niet zo snel scherp kregen omdat we het niet op orde hadden.*”

Delft geen enkel toezicht heeft gehouden op het particulier uitgevoerde onderzoek is een schande en onrechtmatig tegenover Al-Ansaar, wiens grondrechten niet door Delft zijn beschermd.

Het uitgevoerde onderzoek naar Al-Ansaar

4.9 Resumerend kan het volgende worden vastgesteld:

- I. Het onderzoek van NTA richtte zich mede op Al-Ansaar.
- II. Er bestond geen aanleiding om Al-Ansaar te onderzoeken. Er waren én zijn geen signalen van terrorisme, extremisme of terugkeerders bij Al-Ansaar.
- III. NTA kwalificeert als een particulier recherchebureau, maar beschikt niet over de vereiste vergunning. NTA heeft het onderzoek oncontroleerbaar gemaakt en niet vastgelegd. NTA heeft de geldende regels overtreden en handelt daarmee onrechtmatig tegenover Al-Ansaar.
- IV. Delft heeft geen toezicht of controle uitgevoerd over het onderzoek én Delft heeft niets gedocumenteerd. Delft vaart volledig op de oncontroleerbare antwoorden van NTA.

4.10 Op zichzelf is dit al voldoende voor toewijzing van de inzagevordering op grond van artikel 843a. Maar we zijn er nog niet. Al-Ansaar zal nu het onderzoek zelf beoordelen. Zoals gezegd is veel onduidelijk, maar wat *in elk geval* vast staat is dat NTA de volgende twee intrusieve onderzoeksmethoden heeft toegepast, waarbij elke methode op heimelijke wijze is gebeurd, dat wil zeggen zonder dat Al-Ansaar of leden van Al-Ansaar wisten dat zij het object van het onderzoek waren:

- I. NTA heeft heimelijk moslims geobserveerd in openbare ruimten, waaronder hoogstwaarschijnlijk leden van Al-Ansaar.
- II. NTA heeft heimelijk met informanten gesproken die hen informatie hebben verstrekt over Al-Ansaar.

4.11 Daarnaast zijn mogelijk ook nog andere methoden toegepast om informatie over Al-Ansaar te verkrijgen.

Ad I: de observaties

4.12 Allereerst de observaties. Delft erkent dat observaties hebben plaatsgevonden.³⁷ Delft betwistte dat de burgemeester zou hebben gezegd dat bewegingen van moslims zijn geobserveerd, maar inmiddels is duidelijk dat de burgemeester dit wél heeft gezegd. Dat is

³⁷ Zie bijvoorbeeld conclusie van antwoord, randnummer 70: “NTA-onderzoekers hebben slechts observaties in de openbare ruimte gedaan (zoals in het winkelcentrum de Hoven Passage).”

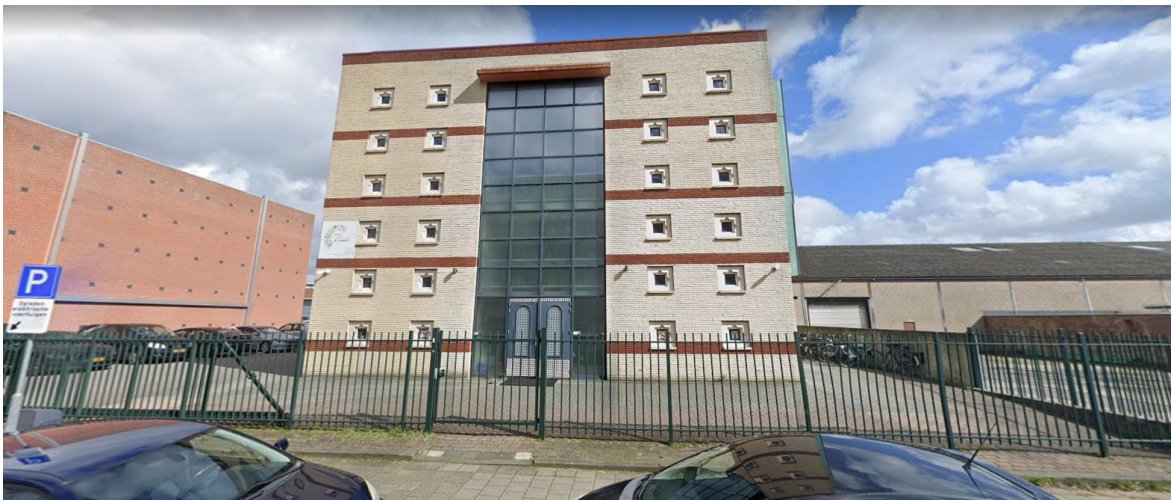
geen onbelangrijk detail. Medewerkers van NTA hebben dus gekeken: waar komen deze moslims vandaan, waar gaan ze naartoe.

- 4.13 Dat NTA ten aanzien van de observaties zelf wenselijke antwoorden aan Delft heeft gegeven, blijkt uit de Q&A die als productie 3 is overgelegd. Daarin antwoordt NTA dat de focus van de observaties lag op het vaststellen of een organisatie zich op het juiste adres bevond:

4. Waar lag de focus van de observatie(s)?

Op bijvoorbeeld of organisaties die gevonden zijn in openbronnen (zoals KvK of eigen website) daadwerkelijk bestaan op het aangegeven adres. Hier werd de fysieke aanwezigheid van een gebouw bijvoorbeeld geverifieerd.

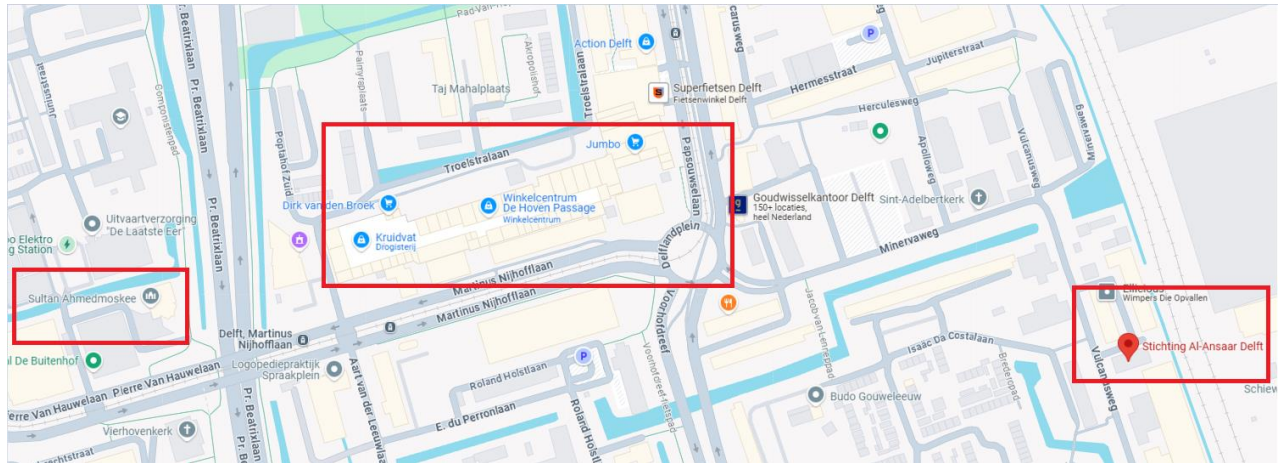
- 4.14 Ik wil hier toch kort bij stilstaan. Want op deze cruciale vraag, wáár lag de focus van de observaties, geeft NTA een leugenachtig antwoord. De focus lag natuurlijk niet op de vraag of Al-Ansaar wel of niet gevestigd is aan de Vulcanusweg 265-A in Delft. Dat is in 10 seconden te controleren, bijvoorbeeld met Google Maps:

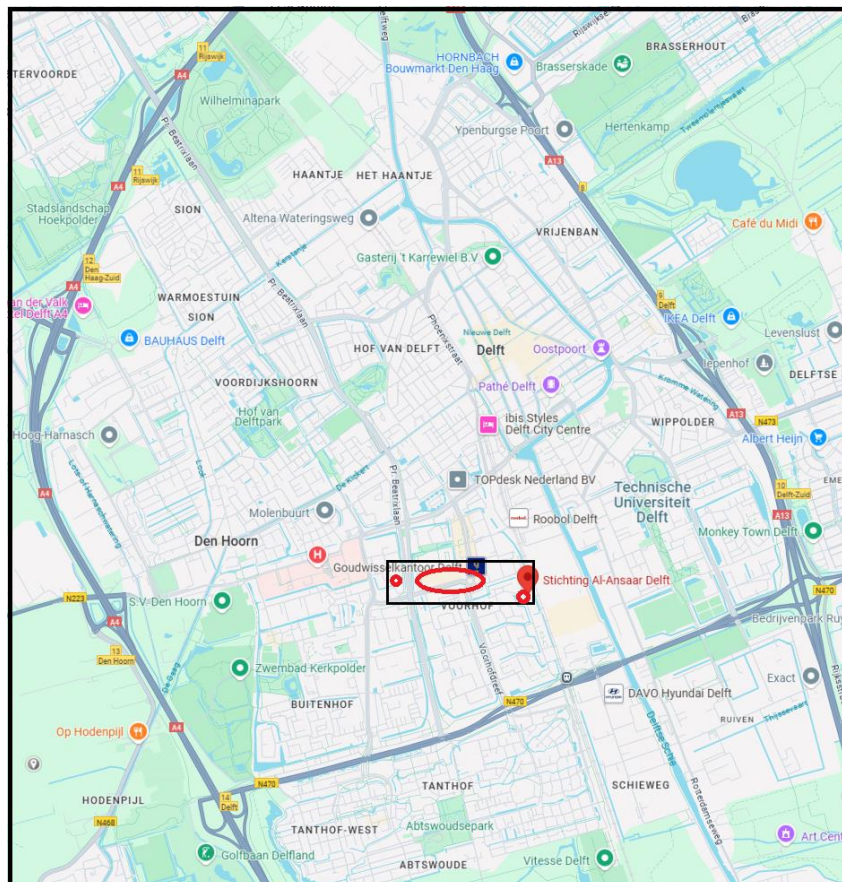
- 4.15 Dat NTA op deze simpele, maar belangrijke vraag, een evident onjuist antwoord geeft, zegt genoeg over NTA en de motieven van NTA om richting Delft juridisch wenselijke antwoorden te geven. Ik had het hier aan het begin van mijn pleidooi over. Bovendien laat dit ook zien dat Delft de antwoorden van NTA voor zoete koek slikt.
- 4.16 Ik ga verder. Delft stelt in de conclusie van antwoord dat geen personen van Al-Ansaar zijn geobserveerd.³⁸ Hoe Delft hierbij komt is een raadsel. Al-Ansaar is de grootste moskee van Delft met wekelijks ongeveer 1.000 tot 1.500 bezoekers. Bovendien ligt Al-Ansaar op een steenworp afstand van winkelcentrum De Hoven. Dit is het winkelcentrum dat door de

³⁸ Zie conclusie van antwoord, randnummers 27 en 74: "27. [...] NTA-onderzoekers hebben geen leden uit de gemeenschap van Al-Ansaar 'gevolgd'. [...] 74. Voor de goede orde merkt de Gemeente op dat NTA-medewerkers evenmin medewerkers (bestuurders) van de Stichting hebben geobserveerd, laat staan heimelijk. [...]."

burgemeester wordt genoemd als de openbare plek waar NTA heeft geobserveerd.³⁹ Dat NTA juist koos voor De Hoven wordt direct duidelijk als de plattegrond van Delft erbij wordt gepakt. Winkelcentrum De Hoven ligt precies tussen de twee grootste moskeeën van Delft: de Turks georiënteerde Sultan Ahmed moskee, en de Marokkaans georiënteerde Al-Ansaar moskee. Beide zijn op minder dan 5 minuten loopafstand.

4.17 Om de locatie in perspectief te plaatsen voeg ik hierna de plattegrond van Delft toe:

³⁹ Zie de opname van het gesprek tussen de burgemeester van Delft en de bestuurders van Al-Ansaar (overgelegd als **Productie 20B**), vanaf 10:40: “Zij [NTA, Adv.] zijn wel in zeg maar een ruimte als een De Hoven geweest, om te kijken van hoe bewegen zich jongeren. He, wat gebeurt er. Dus observerend.”

- 4.18 Kortom, NTA koos opzettelijk om moslims te observeren in een openbare ruimte die precies naast de twee grote moskeeën lag, waaronder de moskee van Al-Ansaar. Als je een locatie zó strategisch uitkiest, dan kies je er bewust voor dat de moslims die je observeert zeer waarschijnlijk leden zijn van Al-Ansaar.

Ad II. interviews met informanten

- 4.19 Naast heimelijke observaties heeft NTA interviews afgenomen met informanten. In de conclusie van antwoord bevestigt Delft dat de informanten op anonieme basis informatie hebben verstrekt over Al-Ansaar.⁴⁰ In de conclusie van antwoord meldt Delft niet om hoeveel informanten het gaat en om wat voor personen het gaat. Waarom? NTA weet het namelijk niet meer, zo blijkt uit het antwoord:⁴¹

6. Hoeveel interviews zijn er in totaal afgenomen?

Niet meer bekend. Alle data zijn na afronding opdracht en goedkeuring rapport door opdrachtgever, verwijderd.

- 4.20 In het heimelijke onderzoek van NTA in Zoetermeer zou het gaan om 25 tot 45 informanten, waaronder moskeegangers.⁴²
- 4.21 Delft doet het voorkomen alsof deze vorm van onderzoek niet onrechtmatig zou zijn tegenover Al-Ansaar omdat de informanten vooraf op de hoogte zouden zijn gesteld van het onderzoek. Allereerst is belangrijk dat de vraag of de informanten wel of niet op de hoogte waren niet relevant is nu dit de onrechtmatigheid jegens Al Ansaar niet wegneemt. Daarnaast brengt Al-Ansaar in herinnering dat er geen schriftelijk bewijs is dat de informanten op de hoogte waren van het onderzoek omdat NTA bevestigde dat alles mondeling is gegaan. Al-Ansaar betwist dan ook dat alle respondenten wisten dat zij meededen aan het onderzoek. Als we, *for the sake of argument*, aannemen dat de informanten op de hoogte waren van het onderzoek en de achtergrond van de onderzoekers, dan handelt Delft natuurlijk nog steeds onrechtmatig. Want hoewel deze onderzoeksmethode van een afstand minder intrusief lijkt, is zij dat niet. Het probleem zit erin dat via informatie van de informant, de gemeente alsnog binnendringt in de moskee. Dat gebeurt heimelijk, want de moskee weet hier niets van af. En dat mag natuurlijk niet, of de informant nu toestemming heeft gegeven of niet. Dat is wat ik noem de *Delftse denkfout*,

⁴⁰ Zie conclusie van antwoord, randnummer 74: “[...]. De Gemeente herhaalt dat informatie over de Stichting in het NTA-rapport overwegend afkomstig is uit openbare, publiek toegankelijke informatie en is geverifieerd door interviews met respondenten.”

⁴¹ Zie productie 3 bij de conclusie van antwoord, stuk 3.

⁴² Zie het rapport van Van der Feltz Advocaten over de rechtmatigheid van het onderzoek van NTA in Zoetermeer (overgelegd als **Productie 10**), randnummer 54: “Op de vraag hoeveel (sleutel)respondenten betrokken waren in Zoetermeer, heeft NTA aangegeven dat vanuit dataretentie binnen één jaar na het afronden van het onderzoek de onderliggende data is verwijderd. Daardoor zijn er volgens NTA thans geen exacte aantallen meer bekend. Het zullen volgens NTA tenminste 25 respondenten zijn geweest, maar niet meer dan 45. In het NTA rapport wordt aangegeven dat gesprekken zouden zijn gevoerd “met sleutelfiguren, waarnemers en moskeegangers in Zoetermeer”.”

die maar niet wil doordringen bij de gemeente: het is de moskee die vooraf de toestemming voor het onderzoek had moeten geven.

Voor zover nodig kan je de vergelijking maken met een onderzoek van gemeente Amsterdam naar mr. Tjiam. Er bestaat geen enkele aanleiding om mr. Tjiam te onderzoeken, maar hij is Chinees en gemeente Amsterdam wil graag de Aziatische infrastructuur in kaart brengen. De gemeente schakelt een private partij in zonder vergunning die aanklopt bij de burens en kennissen van mr. Tjiam, en vervolgens vraagt welke boeken mr. Tjiam in zijn kast heeft staan, wat voor personen er het afgelopen jaar bij mr. Tjiam op visite zijn geweest, wat zijn vriendin voor werk doet en naar welke series mr. Tjiam kijkt. En dat allemaal zonder dat mr. Tjiam dat weet. Uit dit onderzoek komt dan naar voren dat mr. Tjiam juridische boeken en atlanten in zijn kast staan, zijn vrienden geen criminelen zijn, zijn vriendin ook advocaat is en hij met haar naar Gooische Vrouwen kijkt. Zo! denkt de gemeente dan. De burens en kennissen kenden de achtergrond van het onderzoek, dus het is allemaal *pico bello* in orde. Sterker nog, het onderzoek is ook nog positief voor mr. Tjiam, wat zeurt hij dan over zijn privacy? *Mag de Nederlandse overheid zonder aanleiding een dergelijk onderzoek naar mr. Tjiam uitvoeren?* Nee natuurlijk niet! Daar zijn wij het allemaal in deze rechtszaal over eens. Iedereen weet dat als dit in Nederland zou gebeuren, het een grove schending is van artikel 8 EVRM jegens mr. Tjiam.

- 4.22 En dan nu de hamvraag: als we het er allemaal over eens zijn dat dit bij een privépersoon niet mag, waarom zou dit dan bij Al-Ansaar wél mogen, waarbij nog veel meer personen betrokken zijn? Het antwoord daarop is natuurlijk 'nee, dat mag ook niet'. Een overheidsinstantie mag niet een particulier bedrijf inschakelen die via informanten heimelijk interne informatie verzamelt over een moskee, haar bestuur, haar boeken, haar bezoekers, haar vrijwilligers en haar sprekers, zonder dat de moskee daar enige aanleiding voor geeft. Delft en NTA handelen hiermee onrechtmatig tegenover Al-Ansaar.

Andere bronnen

- 4.23 Tot slot viel in de conclusie van antwoord randnummer 74 op. Daarin staat het volgende:

*“De Gemeente herhaalt dat informatie over de Stichting in het NTA-rapport **overwegend** afkomstig is uit openbare, publiek toegankelijke informatie en is geverifieerd door interviews met respondenten.”*

- 4.24 Al-Ansaar zou wel eens willen weten wat met het woordje “overwegend” wordt bedoeld. Want dit betekent dat de informatie over de Stichting niet alleen afkomstig is uit openbare bronnen of interviews met respondenten, maar dat er ook andere informatiebronnen zijn gebruikt. Gelet op het voorgaande is deze derde bron waarschijnlijk de observaties in de Hoven, maar het kan ook een andere onderzoeksmethode zijn.

Geen wederhoor

- 4.25 Nadat het heimelijke onderzoek door NTA was afgerond, heeft noch NTA noch Delft het onderzoek voorgelegd aan Al-Ansaar. Wederhoor is essentieel om vast te stellen of de

bevindingen correct en volledig zijn. NTA heeft ook publieke bronnen gebruikt, maar wie zegt dat NTA deze bronnen op een deugdelijke, volledige en correcte wijze heeft gebruikt in haar rapport? Gezien alle missers van NTA en Delft in dit proces, acht Al-Ansaar het uitgesloten dat de inhoud van het rapport correct én volledig is. Haar rechtmatig belang zit óók hier in om onjuistheden en onvolledigheden te herstellen.

Rapport gedeeld met NCTV

- 4.26 Delft heeft het rapport dat waarschijnlijk vol staat met onjuistheden en onvolledigheden, vervolgens ook gedeeld met NCTV, onze Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid. NCTV kan personen op een terreurlijst zetten, NCTV kan op basis van de lijst met namen verder onderzoek initiëren. Bij Al-Ansaar bestaat een grote vrees dat de NCTV de informatie in het rapport voor verkeerde doeleinden gebruikt.

Schade Al-Ansaar

- 4.27 Voor Al-Ansaar was een van de meest kwalijke punten in de conclusie van antwoord de stelling dat Al-Ansaar geen schade zou hebben geleden.⁴³ Delft stelt dat er “*geen begin van een onderbouwing van eventuele schade*” bij Al-Ansaar zou zijn. Dit is een gotspe:
- I. Al-Ansaar is in haar integriteit en privacy aangetast omdat zij zonder aanleiding maandenlang heimelijk is onderzocht. Dit heeft geleid tot een groot wantrouwen richting de gemeente en andere instanties.
 - II. Al-Ansaar merkt dat sinds de publicatie het veel moeilijker is om nieuwe bestuursleden en vrijwilligers te vinden. Het onderzoek heeft een chilling effect gehad. Het gaat zelfs zó ver dat vrijwilligers die wél willen meehelpen, niet willen dat hun naam ergens wordt geregistreerd.
 - III. Al-Ansaar is eveneens in haar privacy aangetast omdat in het winkelcentrum naast de moskee door de gemeente moslims worden geobserveerd. Delft kan hier bagatelliserend over doen, maar het is niet fijn om te weten dat in het winkelcentrum waar jij je boodschappen doet, de gemeente zich vrij voelt om moslims te observeren.
 - IV. Al-Ansaar heeft een verstoorde verhouding met Delft. Voorheen was de relatie uitstekend en was er sprake van samenwerking waarbij de moskee de brug vormde tussen de gemeenschap en de gemeente. Die brug is er niet meer, waardoor leden van de gemeenschap de weg naar de gemeente moeilijker kunnen vinden.
 - V. In het rapport worden hoogstwaarschijnlijk vele namen genoemd van bestuurders, bezoekers, sprekers en vrijwilligers. Deze namen zijn bekend bij Delft en bij NCTV. Zeker met de extreem rechtse wind die nu door Nederland waait, leidt dit een grote angst dat mensen ten onrechte op een verdachtenlijst of terreurlijst komen te staan.

⁴³ Zie conclusie van antwoord, randnummers 89 e.v.: “90. [...]. *Het is echter niet aannemelijk dat als gevolg van de krachtenveldanalyse schade zou zijn geleden, laat staan door de Stichting. [...].*”

- VI. Gelet op het gebrekkige onderzoek staan in het rapport zeer waarschijnlijk onjuistheden en onvolledigheden die negatief afstralen op Al-Ansaar.

Wél beleid gemaakt

- 4.28 De gemeente stelt dat het haar beleid niet heeft gewijzigd naar aanleiding van het NTA-rapport.⁴⁴ De reden is – volgens de gemeente – dat het NTA-rapport geen nieuwe inzichten bood.⁴⁵ Dat is opvallend. Het doel was klaarblijkelijk wel om beleid te maken op basis van het rapport. Daarmee is het ook aannemelijk dat het NTA-rapport adviezen bevat, mogelijk om bestaand beleid te handhaven. Minstens zo opvallend is dat uit het conceptverslag van het overleg tussen de gemeenteraad en NTA, blijkt dat het NTA-rapport wél bedoeld was én ook gebruikt is voor beleidsvorming:⁴⁶

“Doel van de krachtenveldanalyse was om de informatiepositie van gemeente Delft te verbeteren en om op basis daarvan beleid vorm te geven en te implementeren.”

*“Het rapport was bedoeld voor beleidsvorming **en is daarvoor ook gebruikt destijds.**”*

5. RECHTSBETREKKING

- 5.1 Terug naar de vereisten van 843a. Aan de vereiste rechtsbetrekking is voldaan nu Delft op drie punten onrechtmatig heeft gehandeld, en NTA eveneens onrechtmatig heeft gehandeld.

Ad I: geen specifieke wettelijke grondslag

- 5.2 Delft heeft op basis van artikel 172 Gemeentewet NTA de opdracht gegeven om de bewegingen van moslims te observeren en informanten te interviewen.⁴⁷ Dit artikel kan niet als grondslag worden gebruikt voor dergelijk handelen door de gemeente. De inzet van bevoegdheden op grond van dit artikel vereist namelijk een concrete voldoende of

⁴⁴ Zie conclusie van antwoord, randnummers 6, 46, 64 en 76: “6. De Gemeente heeft de lokale aanpak naar aanleiding van de uitkomsten van de krachtenveldanalyse niet gewijzigd (Productie 2, p. 2 onder e). De krachtenveldanalyse gaf daartoe ook geen aanleiding [...]” Zie ook de brief van de burgemeester van Delft aan de fractie van GroenLinks d.d. 28 oktober 2021 (overgelegd als productie 2 bij de conclusie van antwoord), p. 2 onder e.

⁴⁵ Zie conclusie van antwoord, randnummer 76: “Achteraf is gebleken dat het NTA-rapport geen nieuwe inzichten bood en de Gemeente het dientengevolge niet noodzakelijk achtte om haar beleid naar aanleiding van het NTA-rapport te wijzigen. [...]”

⁴⁶ Zie productie 3 bij de conclusie van antwoord, stuk 24. Zie ook het openbare verslag van de bijeenkomst tussen de gemeenteraad van Delft en NTA (overgelegd als productie 10 bij de conclusie van antwoord), onder 5.

⁴⁷ Zie conclusie van antwoord, randnummer 63: “Anders dan de Stichting stelt, is de opdracht aan NTA inzake de krachtenveldanalyse wel degelijk gestoeld op een wettelijke grondslag. Het college van burgemeester en wethouders kan immers tot privaatrechtelijke rechtshandelingen beslissen, mede in het licht van de taak van de burgemeester om de veiligheid te waarborgen. [...]” Delft doelt hier op artikel 172 van de Gemeentewet. Zie bijvoorbeeld de brief van de burgemeester van Delft aan de fractie van GroenLinks d.d. 28 oktober 2021 (overgelegd als productie 2 bij de conclusie van antwoord), p. 2 onder e: “Deze regierol is enerzijds gebaseerd op de verantwoordelijkheid van de burgemeester voor de handhaving van de openbare orde op grond van artikel 172 lid 1 van de Gemeentewet.”

dreigende verstoringen⁴⁸ van de openbare orde.⁴⁹ De gemeente geeft slechts de algemene maatschappelijke angst voor radicalisering als reden voor het onderzoek. Dat rechtvaardigt natuurlijk geen onderzoek naar Al-Ansaar.

- 5.3 Bovendien kan artikel 172 Gemeentewet niet worden aangemerkt als een specifieke wettelijke grondslag, die het ingrijpen op grondrechten, zoals artikel 8 EVRM, legitimeert.⁵⁰ De Gemeentewet specificeert immers niet in welke gevallen en onder welke voorwaarden observatie en het inzetten van informanten is toegestaan en kent geen waarborgen tegen misbruik. Daar komt nog eens bovenop dat volgens de CRvB de inzet van ingrijpende controlebevoegdheden rechtsstatelijk gezien binnen het publieke domein behoren te blijven en niet mogen worden uitbesteed aan een commercieel bedrijf zonder een wettelijke grondslag.⁵¹ De gemeente had dus nooit deze publiek taak mogen uitbesteden aan NTA, en al helemaal niet zonder daar enige toezicht op te houden.

Ad II: Het onderzoek is in strijd met de grondrechten en het discriminatieverbod

⁴⁸ E.T. Brainich & A.J. Wierenga, commentaar op artikel 172 Gemeentewet, in: *Tekst & Commentaar Openbare Orde en veiligheid*, Deventer: Wolters Kluwer 2024, aant. 2a: “Art. 172 is in 1994 ingevoerd in de Gemeentewet. Onder de zinsnede ‘handhaven van de openbare orde’ verstaat de wetgever — overeenkomstig art. 3 Politiewet: de daadwerkelijke voorkoming en beëindiging van zich concreet voordoende of dreigende verstoringen van de openbare orde.”

⁴⁹ H.Ph.J.A.M. Hennekens, ‘Preventieve handhaving van de openbare orde’ *Gst.* 2012/2, par 5.1: “Zoals uiteengezet, zijn de in de Gemeentewet aan de burgemeester toegekende bevoegdheden voornamelijk van repressieve aard. Dit geldt ook de bevoegdheid ex art. 172 lid 3. Het gaat dan om bevelen als reactie op verstoring van de openbare orde dan wel ernstige vrees voor het ontstaan daarvan. Die vrees dient betrekking te hebben op dreigende verstoring die in concreto op het punt staat plaats te vinden. Het gaat niet om een in abstracto mogelijke verstoring, waarvan omvang en inhoud vaag zijn en niet berust op zich direct aandienende feiten.”

⁵⁰ Zie bijvoorbeeld ABRvS 9 december 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2912, r.o. 3.3: “Artikel 10 van de Grondwet schrijft voor dat het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer alleen mag worden beperkt als die beperking bij of krachtens de wet is toegestaan. ‘Bij of krachtens de wet’ wil zeggen dat er een (formeel)rechtelijke grondslag moet zijn voor deze beperking. Die (formeel)rechtelijke grondslag dient bovendien voldoende specifiek te zijn. Artikel 172, derde lid, Gemeentewet biedt die grondslag niet omdat het daarvoor te ruim is geformuleerd.”; Zie ook Rechtbank Oost-Brabant 20 januari 2017, ECLI:NL:ROBR:2017:415, r.o. 7.9; Rechtbank Rotterdam 31 juli 2018, ECLI:RBROT:2018:6229, r.o. 7.2; EHRM 18 oktober 2016, AB 2017/418 m.nt. Y.E. Schuurmans (*Vukota-Bojić t. Zwitserland*).

⁵¹ CRvB 16 september 2014, ECLI:NL:CRVB:2014:2947, r.o. 4.7: “Uit het in 1.2 genoemde rapport van 29 september 2010 blijkt dat de medewerkers van SVL dossieronderzoek hebben gedaan, waarnemingen hebben verricht, een huisbezoek hebben afgelegd, appellante hebben gehoord en het advies hebben uitgebracht om de bijstand in te trekken en terug te vorderen. Dit zijn, gelet op wat in 4.5 is overwogen, onmiskenbaar werkzaamheden die vallen onder de kerntaken die binnen het publieke domein dienen te worden uitgevoerd en dus niet mogen worden uitbesteed aan een privaat bedrijf. [...]. Dit moet worden aangemerkt als onrechtmatig verkregen bewijs, waarvan gezegd moet worden dat het gebruik maken daarvan door het college zozeer indruist tegen wat van een behoorlijk handelend bestuursorgaan mag worden verwacht, dat dit gebruik onder alle omstandigheden ontoelaatbaar moet worden geacht.”

De manier waarop Delft het onderzoek heeft laten uitvoeren, vormt een ongerechtvaardigde inbreuk op het recht van bescherming van de persoonlijke levenssfeer⁵² en het discriminatieverbod.⁵³

Ad III: Delft heeft in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel gehandeld

- 5.4 Delft heeft op geen enkele wijze toezicht gehouden op het gevoelige onderzoek dat naar Al-Ansaar is uitgevoerd. Het mag van Delft worden verwacht dat zij bij de uitbesteding van haar publieke taak, vooral bij een gevoelig onderzoek als dit, uiterst zorgvuldig onderzoekt met wie zij in zee gaat. Het kan de Delft dan ook zwaar worden aangerekend dat zij zonder enige controle het onderzoek laat uitvoeren, blindelings afgaat op de onderzoeksbevindingen van NTA en het rapport zonder wederhoor doorstuurt aan de NCTV. Dit is onrechtmatig tegenover Al-Ansaar.

Ad IV: Onrechtmatig handelen door NTA

- 5.5 Bij het voorgaande komt dat NTA ook onrechtmatig heeft gehandeld tegenover Al-Ansaar.⁵⁴ Dit vormt evenzeer een zelfstandige rechtsbetrekking op grond waarvan Al-Ansaar recht heeft op inzage in het rapport en het conceptrapport.

6. RECHTMATIG BELANG

- 6.1 Al-Ansaar heeft een rechtmatig belang om inzage te krijgen in het rapport, het conceptrapport, de correspondentie en de ongelakte Woo-stukken en het ongelakte advies van Kneppelhout en Korthals. Al-Ansaar heeft het rapport en de conceptversie nodig om de omvang van de schade te kunnen vaststellen. Op basis van het rapport weet Al-Ansaar ook welke bestuursleden, sprekers, bezoekers en andere zaken binnen Al-Ansaar zijn onderzocht. Al-Ansaar wil deze informatie hebben, zodat zij op basis daarvan haar rechtspositie kan bepalen en een beslissing kan nemen om al dan niet Delft en eventueel NTA in rechte te betrekken.

7. GEEN GEWICHTIGE REDENEN ALS BEDOELD IN ARTIKEL 843A LID 4 RV

- 7.1 In randnummers 107 – 113 van de conclusie van antwoord doet Delft een beroep op artikel 843a lid 4 Rv. Voor een geslaagd beroep op een gewichtige reden zijn twee stappen nodig:

⁵² Zie artikel 8 EVRM; lid 1 luidt als volgt: “Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.” Zie ook artikel 10 Grondwet en artikel 17 IVBPR.

⁵³ Zie artikel 14 EVRM, die luidt als volgt: “Het genot van de rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, moet worden verzekerd zonder enig onderscheid op welke grond ook, zoals geslacht, ras, kleur, taal, godsdienst, politieke of andere mening, nationale of maatschappelijke afkomst, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte of andere status.” Zie ook artikel 1 Grondwet en artikel 1 Protocol nr. 12 van het EVRM.

⁵⁴ Zie hiervoor, randnummers 4.3 – 4.7 van deze pleitnota.

- I. Allereerst is het aan Delft om aan te tonen dat sprake is van een *zwaarwichtige* reden waarom verstrekking van het document achterwege moet blijven.⁵⁵ Daarvoor zijn blote stellingen onvoldoende.⁵⁶
- II. Pas wanneer Delft heeft laten zien dat sprake is van een *zwaarwegende* reden, dient een belangenafweging te worden gemaakt tussen deze reden en het belang dat in rechte de waarheid aan het licht komt.⁵⁷ Pas als de rechter van mening is dat het belang van waarheidsvinding moet wijken, is sprake van een gewichtige reden in de zin van artikel 843a lid 4 Rv.

7.2 Ten eerste stelt de gemeente dat aan respondenten die hebben meegewerkt aan het onderzoek, strikte vertrouwelijkheid is toegezegd.⁵⁸ Dit is echter geen gewichtige reden om de gevorderde inzage te weigeren, aangezien NTA zelf bevestigt dat de informatie uit de interviews anoniem en niet herleidbaar is verwerkt.⁵⁹

8. Hoe/op welke wijze is de informatie afkomstig uit de interviews verwerkt in de uiteindelijke analyse?

Deze is anoniem (en niet herleidbaar) verwerkt en gebruikt om informatie uit openbronnen en andere interviews te valideren.

7.3 In de door Delft als productie 12 overgelegde anonimiteitsverklaring wordt zelfs gesteld dat als contextinformatie herleidbaar zou zijn naar een persoon, dat ook deze informatie wordt weggelaten.⁶⁰ In randnummer 24 van de conclusie van antwoord bekrachtigt Delft dan ook:

⁵⁵ Zie bijvoorbeeld Rechtbank Amsterdam 19 januari 2024, ECLI:NL:RBAMS:2024:1219, r.o. 4.7: “Artikel 843a lid 4 BW bepaalt vervolgens dat gedaagde partij niet aan de inzagevordering hoeft te voldoen als zij daarvoor (i) *zwaarwichtige redenen heeft*, of (ii) als inzage niet noodzakelijk is voor een *behoorlijke rechtsbedeling*. [...]”

⁵⁶ J.R. Sijmonsma, *Het inzagerecht. Artikel 843a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Burgerlijk Proces & Praktijk nr. IX)*, Deventer: Wolters Kluwer 2017, p. 236: “Een en ander brengt met zich dat wie een beroep wil doen op *gewichtige redenen*, dat beroep *deugdelijk moet onderbouwen*, bij gebreke waarvan de rechter geen *behoorlijke afweging* kan maken. Daarmee is tevens gegeven dat een *beroep op gewichtige redenen niet snel slaagt*.”

⁵⁷ T.R.B. de Greve, in: *GS Burgerlijke Rechtsvordering*, art. 843a Rv, aant. 6.2: “Door de Hoge Raad is bij *verscheidene gelegenheden uitgemaakt hoe moet worden afgewogen of een gewichtige reden in de weg kan staan aan informatieverstrekking*. De Hoge Raad heeft uitgemaakt, dat *slechts van gewichtige redenen sprake kan zijn, indien in de concrete omstandigheden van het geval de belangen waarop de geheimhoudingsplicht ten aanzien van de verlangde inlichtingen of stukken zich in het bijzonder richt, zwaarder wegen dan het zwaarwegende maatschappelijk belang dat in rechte de waarheid aan het licht komt*.”

⁵⁸ Zie conclusie van antwoord, randnummer 108 – 110: “*Ten eerste geldt — het passeerde de revue in deze conclusie al een aantal maal — dat aan respondenten bij aanvang van de interviews strikte vertrouwelijkheid is toegezegd. Tevens is toegezegd dat de rapportage slechts aan de opdrachtgever (de Gemeente) zou worden verstrekt. Om deze reden kan de Gemeente het NTA-rapport niet aan de Stichting (of derden) verstrekken*.”

⁵⁹ Zie productie 3 bij de conclusie van antwoord, stuk 3.

⁶⁰ Zie de anonimiteitsverklaring van NTA (overgelegd als productie 12 bij de conclusie van antwoord): “*Wanneer juist deze contextinformatie herleidbaar is naar de persoon wordt deze in het belang van de anonimiteit en privacy van de respondent achterwege gelaten*.”

“de informatie uit de interviews is in het NTA-rapport anoniem verwerkt”. Kortom, er is bevestigd dat de informatie anoniem is verwerkt, dat deze niet herleidbaar is tot personen. Dit kan daarom onmogelijk tot een gewichtige reden leiden.

- 7.4 Ten overvloede wijst Al-Ansaar op een uitspraak van de rechtbank Den Haag van 19 juli 2023, in het kader van een Woo-procedure met betrekking tot openbaarmaking van een rapport dat door NTA is opgesteld in opdracht van de gemeente Leidschendam-Voorburg. De voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag overwoog in dat geval dat geen inzicht was gegeven in de herleidbaarheid tot personen, zodat dit niet in de weg stond aan openbaarmaking van het rapport.⁶¹
- 7.5 Ten tweede stelt Delft dat zij met NTA vertrouwelijkheid is overeengekomen. Met een verwijzing naar de Adviescommissie stelt Delft dat de door NTA ontwikkelde onderzoeksmethode bedrijfsvertrouwelijke informatie zou zijn.⁶² Gelet op het onrechtmatige, oncontroleerbare onderzoek van NTA, is de stelling dat deze methode ‘bedrijfsvertrouwelijk’ is, tamelijk absurd. Juist vanwege het onrechtmatige karakter van de door NTA gehanteerde onderzoeksmethode heeft Al-Ansaar recht op inzage. Dit kwalificeert dan ook niet als een gewichtige reden. De voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag heeft een vergelijkbaar verweer van NTA in de zojuist genoemde procedure ook terzijde geschoven.⁶³

⁶¹ Zie Rechtbank Den Haag 19 juli 2023, SGR 22/4014 en 22/4016 (overgelegd als **Productie 19**), r.o. 8.3.1: *“Zoals uit de rechtspraak van de hoogste bestuursrechter volgt is het beantwoorden van de vraag of een persoon op basis van indirecte gegevens kan worden geïdentificeerd casuïstisch. Hierbij kan een rol spelen of het unieke details betreft binnen het geheel van omstandigheden waarin de identificeerbare persoon verkeert of heeft verkeerd, dan wel of het een samenstel van gegevens betreft die onmiskenbaar naar die persoon verwijzen. Verder kan, ook als documenten worden geanonimiseerd, de kring van betrokkenen een rol spelen. De voorzieningenrechter is van oordeel dat daarbij niet maatgevend is dat iemand met een bijzondere informatiepositie mogelijk toch meer informatie kan achterhalen dan een willekeurige derde. In dit geval zouden dat de bezoekers van de moskee in die betreffende onderzoeksperiode zijn. De voorzieningenrechter acht deze mogelijkheid echter van onvoldoende gewicht om die gegevens niet openbaar te maken. Relevant is of de gegevens zonder onevenredige inspanning te herleiden zijn tot een persoon. [...]. Verzoekster dient enig inzicht te kunnen bieden in de herleidbaarheid. [...].”*

⁶² Zie conclusie van antwoord, randnummer 111: *“Ter aanvulling hierop wordt nogmaals benadrukt dat de Gemeente en NTA in het kader van de opdrachtverlening vertrouwelijkheid zijn overeengekomen. Zoals (en terecht) opgemerkt in het advies van de Adviescommissie van 21 april 2022 (Productie 13) kan uit de gevraagde documenten de door NTA ontwikkelde onderzoeksmethode worden gedistilleerd. NTA heeft in deze onderzoeksmethode geïnvesteerd. Gelet op de concurrentiegevoelige bedrijfsgegevens in die bescheiden zal NTA worden benadeeld, onder meer in haar bedrijfsvoering en concurrentiepositie, wanneer deze informatie zou moeten worden geopenbaard. Dat levert voor de Gemeente — als overigens ook voor NTA — een zelfstandige gewichtige redenen op om inzage in de gevraagde stukken te weigeren.”*

⁶³ Zie Rechtbank Den Haag 19 juli 2023, SGR 22/4014 en 22/4016 (overgelegd als **Productie 19**), r.o. 7.3.3: *“De voorzieningenrechter heeft de documenten bekeken en stelt vast dat zij weliswaar laten zien hoe verzoekster (NTA, adv.) onderzoek uitvoert, maar dat hierbij hoofdzakelijk informatie verkregen uit verschillende bronnen op een rij gezet wordt. Hiermee is in feite sprake van onderzoek vergelijkbaar met journalistiek of sociologisch onderzoek. De voorzieningenrechter overweegt dat het bij deze werkzaamheden niet zozeer gaat om de bijzondere wijze waarop het onderzoek gedaan wordt, maar veeleer om het object en de uitkomst van het onderzoek, welke uitkomst mede afhankelijk is van het gekozen object en de kwaliteit waarmee het onderzoek uitgevoerd wordt. De voorzieningenrechter is*

- 7.6 Ten derde stelt Delft ten aanzien van het K&K advies dat dit valt onder een client / advocaat privilege tussen NTA en hun advocaat. Al-Ansaar respecteert dit en vermindert ten aanzien van dit punt haar eis en vordert dus geen inzage in het gelakte deel van het advies.
- 7.7 Tot slot heeft Delft aangegeven dat na de publicatie van NRC, dreigementen hebben plaatsgevonden richting medewerkers van NTA.⁶⁴ Het is onduidelijk wat de gemeente hiermee wil zeggen richting Al-Ansaar, want het is niet Al-Ansaar geweest die medewerkers van NTA heeft bedreigd. En als Al-Ansaar inzage krijgt in het NTA-rapport, zal zij natuurlijk ook niemand gaan bedreigen. Bovendien heeft Al-Ansaar al aangegeven dat alle namen van onderzoekers van NTA en ambtenaren van Delft mogen worden zwart gelakt. Zij is daarin niet geïnteresseerd.

Conclusie

- 7.8 De conclusie is dat er geen sprake is van een gewichtige reden. Voor zover U Edelachtbare zou menen dat er wél een gewichtige reden is, toch toekomt aan een belangenafweging, geldt dat de conclusie blijft dat geen sprake is van een gewichtige reden die aan inzage en afgifte in de weg kan staan. Het zwaarwegende belang dat in rechte de waarheid aan het licht komt en Al-Ansaar in staat wordt gesteld om haar rechtspositie te bepalen, weegt namelijk zwaarder dan de vermeende redenen van de gemeente die zich tegen inzage en afgifte zouden verzetten. Dit geldt zowel voor de toegezegde vertrouwelijkheid aan de respondenten, als voor de contractueel overeengekomen vertrouwelijkheid.⁶⁵
- 7.9 In dit kader wil Al-Ansaar tot slot meegeven dat U Edelachtbare ingevolge artikel 843a lid 2 Rv de wijze van inzage en afgifte nader kunt bepalen, en daaraan eventueel voorwaarden kunt verbinden; bijvoorbeeld dat de inzage en afgifte enkel wordt verschaft aan het bestuur van Al-Ansaar en haar advocaten, en dat zij de bescheiden enkel mag gebruiken ten behoeve van juridische procedures tegen Delft en NTA.

8. SLOTOPMERKINGEN

- 8.1 Delft verzoekt het vonnis niet uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.⁶⁶ Al-Ansaar verzet zich hiertegen. Het uitgangspunt is dat een veroordeling uitvoerbaar dient te zijn. Afwijking van

daarom van oordeel dat niet aannemelijk is gemaakt dat de documenten en passages die verweerder voornemens is openbaar te maken inzicht bieden in een unieke methode of werkwijze die voor bescherming in aanmerking komt onder deze weigeringsgrond van de Woo.” (vet, adv.)

⁶⁴ Zie conclusie van antwoord, randnummer 109: “Te meer gelet op de dynamiek die rondom medewerkers van NTA is ontstaan na berichtgeving over de krachtenveldanalyse. De Gemeente verwijst in dit verband ook nogmaals op het feit dat medewerkers van NTA na het uitkomen van het artikel van NRC op 15 oktober 2021 tot op de dag van vandaag worden geconfronteerd met dreigementen aan hun adres.”

⁶⁵ Vgl. Hof Amsterdam 5 januari 2016, ECLI:NL:GHAMS:2016:30, r.o. 3.10: “[...]. Weliswaar voeren PwC c.s. - terecht - aan dat de controledossiers vertrouwelijke gegevens van hun cliënten bevatten en dat zij tegenover die cliënten tot geheimhouding verplicht zijn, maar het hof is van oordeel dat dit belang - mede gelet op de hiervoor genoemde beperking van de omvang van de te verstrekken stukken en de hierna te noemen aan Colima c.s. op te leggen geheimhoudingsplicht - in het onderhavige geval minder zwaar moet wegen dan het maatschappelijk belang dat in rechte de waarheid aan het licht komt. [...]”

⁶⁶ Zie conclusie van antwoord, randnummer 136: “Als de Gemeente wordt gedwongen om inzage te verlenen (omdat de Stichting een uitvoerbaar bij voorraad verklaard veroordelend vonnis zal kunnen executeren en

dit uitgangspunt is slechts mogelijk wanneer het belang van Delft bij het behoud van de bestaande toestand zolang niet op het ingestelde rechtsmiddel is beslist, zwaarder weegt dan het belang van Al-Ansaar bij de tenuitvoerlegging van de uitspraak.⁶⁷ Dat is niet het geval.

- 8.2 Al drie jaar lang – sinds Al-Ansaar bekend raakte met het onrechtmatige onderzoek door NTA – weigert Delft inzicht te verschaffen in de bevindingen, de adviezen en de precieze werkwijze van NTA. Dit betekent dat Al-Ansaar al drie jaar lang problemen heeft met de omstandigheden die eerder in deze pleitnota al zijn toegelicht: zij kan geen bestuurders meer vinden, zij kan geen vrijwilligers meer vinden en haar gemeenschap kan de weg naar de gemeente niet meer vinden. Al-Ansaar wil deze kwestie zo voortvarend mogelijk afhandelen. Dit belang weegt evident zwaarder dan het belang van Delft dat “de geest simpelweg niet terug in de fles” kan,⁶⁸ te meer omdat Delft geen legitieme ‘reden’ heeft die

het NTA-rapport (en mogelijk K&K Advies) op die grond reeds zou kunnen inzien en kopieën zou kunnen maken, is het kwaad dan al geschied. Zou de Gemeente echter de uitkomst van een eventueel hoger beroep willen afwachten, en aldus (nog) geen medewerking zou verlenen hangende het hoger beroep, en zou de rechtbank de veroordeling in eerste aanleg onder last van een dwangsom hebben toegewezen, dan zou dit bovendien betekenen dat er gemeenschapsgelden naar de Stichting zullen vloeien uit de kas van de Gemeente, terwijl de Gemeente in haar recht staat om een eventueel veroordelend vonnis eerst aan een hogere rechter voor te leggen. De Gemeente heeft daarbij ook een rechtvaardig belang, en terechte bezwaren tegen een uitvoerbaar bij voorraad verklaring. Eenmaal eruit, kan de geest simpelweg niet meer terug in de fles.”

⁶⁷ Hoge Raad 20 december 2019, ECLI:NL:HR:2019:2026, NJ 2020/425, m.nt. A.I.M. van Mierlo, r.o. 5.4.2: “[...]. Dit betekent dat tot uitgangspunt dient dat een veroordeling hangende een hogere voorziening uitvoerbaar dient te zijn en zonder de voorwaarde van zekerheidstelling ten uitvoer kan worden gelegd. Afwijking van dit uitgangspunt kan worden gerechtvaardigd door omstandigheden die meebrengen dat het belang van de veroordeelde bij behoud van de bestaande toestand zolang niet op het door hem ingestelde rechtsmiddel is beslist, of diens belang bij zekerheidstelling, ook gegeven dit uitgangspunt, zwaarder weegt dan het belang van degene die de veroordeling heeft verkregen bij de uitvoerbaarheid bij voorraad daarvan of bij deze uitvoerbaarheid zonder dat daaraan de voorwaarde van zekerheidstelling wordt verbonden.”

⁶⁸ Vgl. Rechtbank Rotterdam 17 juni 2024, ECLI:NL:RBROT:2024:5822, r.o. 2.13: “[eiser] heeft gevraagd om de veroordeling uitvoerbaar bij voorraad te verklaren. InterBurgo Europe voert daar verweer tegen. In zo’n geval moet de voorzieningenrechter het belang van [eiser] om dit vonnis direct ten uitvoer te kunnen leggen afwegen tegen het belang van InterBurgo Europe om de uitspraak in een eventueel hoger beroep af te kunnen wachten. Die afweging valt uit in het voordeel van [eiser]. [eiser] heeft een zwaarwegend belang om op korte termijn over de toegewezen afschriften te beschikken, omdat hij op de dagvaarding in de bodemprocedure moet reageren. Dat de verstrekking van de afschriften onomkeerbaar is, staat niet aan uitvoerbaar bij voorraadverklaring in de weg. Verder heeft InterBurgo Europe gelet op de beperkte toewijzing van de vordering van [eiser] en de termijn van drie weken voldoende tijd om ervoor te zorgen dat zij geen dwangsommen verbeurt, zodat ook daarin onvoldoende belang is gelegen voor InterBurgo Europe om de uitkomst van een eventueel hoger beroep af te wachten. De conclusie luidt dat dit vonnis voor wat betreft de veroordelingen uitvoerbaar bij voorraad wordt verklaard.” (markering, Adv.) Vgl. ook Rechtbank Midden-Nederland 7 juni 2017, ECLI:NL:RBMNE:2017:2602, r.o. 4.28: “De rechtbank is van oordeel dat het belang van [eisers c.s.] (bij het nu verkrijgen van hun recht op afschrift/inzage in de aangifte IB 2011) zwaarder weegt dan het belang van [gedaagde] bij behoud van de bestaande toestand totdat in hoger beroep is beslist. Hierbij is van belang dat partijen in feite al vanaf kort na het overlijden van erflater op [2011] – inmiddels dus al ruim vijf jaar – een geschil hebben over de omvang van de huwelijksgoederengemeenschap, de nalatenschap en de onderbedelingsvorderingen. Gelet op de duur

aan inzage en afgifte in de weg staat. Tot slot, gaat Al-Ansaar helemaal geen kopieën maken, zoals Delft stelt. Al-Ansaar gaat de gevorderde bescheiden gebruiken om haar rechtspositie te bepalen en om haar eigen overheid, met pijn in het hart, tot verantwoording te roepen voor haar onrechtmatige handelen.

Deze zaak wordt behandeld door mrs. P.L. Tjiam en M.A. Theodoridis van Simmons & Simmons LLP (paul.tjiam@simmons-simmons.com en 06 23830500) en door mrs. E.B. van de Loo en mr. R. Beets van Stichting PILP te Amsterdam (evdloo@pilp.nu en 020 2610191)

van het geschil kan niet van [eisers c.s.] verlangd worden voorafgaand aan de uitoefening van hun rechten ook de uitkomst van een eventuele appelprocedure nog eens af te wachten. [...]." (markering, Adv.)